

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวน
ตามกรอบแนวคิดของ MORAN โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6*

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LEARNING ACTIVITIES WITH CLIL : CONTENT
AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING FOR ENHANCING THAI PHUAN
CULTURE LEARNING BASED ON MORAN'S DIMENSIONS
FOR GRADE 4-6 STUDENTS

¹วชิรญาณ พรหมมิ Wachiraya Phommi ²พงศธร มหาวิจิตร Pongsatorn Mahavijit
³อุดมลักษณ์ กูลศรีโรจน์ Udomluk Koolsriroj
^{1,2,3}มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Kasetsart University, Thailand
Corresponding Author E-mail: wachiraya.pho@ku.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะทางวัฒนธรรมไทยพวนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมและ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดความรู้ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) ผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมไทยพวนของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า สมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านทัศนคติ สมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านความรู้ และสมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, วัฒนธรรมไทยพวน, การบูรณาการเนื้อหาและภาษา, สมรรถนะทางวัฒนธรรม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop English learning activity plans with Content and Language Integrated Learning (CLIL) for enhancing Thai Phuan culture learning based on Moran's dimensions for grade 4-6 students, 2) to study Thai Phuan culture competency of grade 4-6 students after using English learning activity plans with Content and Language Integrated Learning (CLIL) for enhancing Thai Phuan culture learning based on Moran's dimensions, and 3) to compare English learning achievement of grade 4-6 students before and after using English learning activity plans with Content and Language Integrated Learning (CLIL) for enhancing Thai Phuan culture learning based on Moran's dimensions. The target group of this study was 28 students in grade 4-6 in semester 2 of the academic year 2022 at Watbost School, Bang Pla Ma, Suphan Buri. The research instrument consisted of 5 learning activity plans, Thai Phuan culture competency form, and English learning achievement test for grade 4-6 students. Data analysis was done through arithmetic mean, standard deviation, and t-test analysis. The findings of this research were 1) the quality of 5 learning activities plans was at the highest level, 2) the result of grade 4-6 students Thai Phuan culture competency assessment after using English learning activity plans were as follows: the attitudes, the knowledge, and the skills of discovery and interaction, 3) the English learning achievement of grade 4-6 after using English learning activity plans with CLIL (Content and Language Integrated Learning) for enhancing Thai Phuan culture learning based on Moran's dimensions was significantly higher than before learning at .01 level

Keywords: English Learning Activity, Thai Phuan Culture, Content and Language Integrated Learning, Culture Competency, English Learning Achievement

บทนำ

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งพหุวัฒนธรรมอันประกอบไปด้วยผู้คนหลายชาติพันธุ์มาอยู่รวมกัน ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายทางด้านภาษา ศาสนา วัฒนธรรม การแต่งกาย ตลอดจนการใช้ชีวิตและความเป็นอยู่ซึ่งการที่จะทำให้แต่ละคนสามารถปรับตัวเพื่อดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในชุมชน หรือสังคมได้อย่างมีความสุขจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ทางวัฒนธรรมทั้งของตนเองและของผู้อื่น (พระมหามงคลกานต์ วิจิตรธมโม และอาภรณ์รัตน์ เลิศไพบรอต, 2563) โดยหนึ่งในเครื่องมือในการใช้ในการติดต่อสื่อสาร คือ ภาษา เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ศึกษา แสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มุมมอง วิสัยทัศน์ของตัวบุคคลบนความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ด้านการจัดการศึกษาจึงกำหนดเนื้อหาทางภาษาในหลักสูตรโดยนำมาจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านภาษาที่จะนำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่นักเรียนในระบบการศึกษาไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของสากล

ที่ใช้ในการสื่อสารในสังคมโลกปัจจุบัน กล่าวคือ ภาษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ท่องเที่ยว และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายควรจะต้องเรียนรู้ควบคู่กับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เพราะเป็นการเรียนรู้โดยนำภาษาไปใช้จริงหรือเชื่อมโยงในสถานการณ์ชีวิตประจำวันของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจในหน้าที่ของภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีมากยิ่งขึ้น (พจนีย์ หนักทอง และคณะ, 2562) การจัดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจความคิดของตนเอง เกิดทัศนคติ สร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมอื่นที่ได้จากการเปรียบเทียบทั้งความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Tat, 2012) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมจะส่งผลต่อทักษะทางภาษาของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น รวมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทั้งภาษาและวัฒนธรรม (Tsou, 2005) ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ทักษะภาษาอังกฤษผนวกกับเนื้อหาด้านวัฒนธรรมที่เป็นความรู้ในสาขาวิชาอื่นจนเกิดองค์ความรู้ใหม่ที่หลากหลายและมากด้วยประสบการณ์จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ การบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) เป็นแนวคิดหนึ่งที่มีการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและภาษา กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการเนื้อหาวิชาที่สอนและการใช้ทักษะทางภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารอย่างสมดุล (Marsh, Marsland, & Nikula, 1999) ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาควบคู่กับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในห้องเรียนและในชีวิตประจำวันเนื่องจากการบูรณาการเนื้อหาและภาษาจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน

โรงเรียนวัดโบสถ์ เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนต่ำกว่า 120 คน ตั้งอยู่ในเขตอำเภอบางปลา ม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนเป็นที่ตั้งของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนที่มีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากคนไทยส่วนใหญ่ เช่น ด้านภาษาที่มีการใช้ภาษาไทยพวนในการสื่อสาร ด้านประเพณี เช่น ประเพณีกำฟ้า ประเพณีสารทพวน เป็นต้น ด้านการแต่งกาย เช่น การนุ่งผ้าสั้นของผู้หญิงชาวไทยพวนที่มีหลายผ้าเป็นเอกลักษณ์และสื่อความหมายตามความเชื่อ การประกอบอาชีพที่เน้นการประกอบอาชีพตามธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ด้านอาหารที่มีวัฒนธรรมและความเชื่อเกี่ยวกับการนำอาหารไปใช้ในพิธีกรรมหรือประเพณีต่างๆ (ละเอียด ขจรภัย, 2560) ซึ่งวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้ยังคงมีการสืบทอดต่อกันมา ทางโรงเรียนจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนในโรงเรียนมีความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยพวนเพื่อให้สามารถปรับตัวในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในชุมชนได้อย่างกลมกลืน การเรียนรู้ด้านภาษาควบคู่การเรียนรู้อันวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมทางด้านความเชื่อเกี่ยวกับวิถีชีวิต ด้านประเพณี ด้านอาหารการกิน ด้านการแต่งกาย ล้วนแล้วแต่เป็นการเรียนรู้เพื่อยกระดับการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและป้องกันไม่ให้เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นไทยพวนต้องสูญหายไป (มานพ แสงจำนงค์ และอังค์ริสา แสงจำนงค์, 2566) ด้วยสภาพปัญหาจากเนื้อหาในบางบทเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษทั้งในรูปแบบบทอ่านและบทสนทนา ซึ่งเป็นบริบทใกล้ตัวนักเรียนที่มีความแตกต่างของวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมของต่างประเทศกับวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีพื้นฐานวัฒนธรรมของชุมชนไทยพวน ส่งผลให้นักเรียนขาดการใช้ประสบการณ์ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานในการทำความเข้าใจในบทเรียน ไม่สามารถดึงจุดความสนใจของผู้เรียน นักเรียนขาดประสบการณ์ในการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน จึงทำให้เกิดปัญหาที่นักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจในบทอ่านหรือบทเรียนได้ด้วยตนเอง รวมทั้งนักเรียนยังขาดความมั่นใจในการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน

และครูผู้สอนในชั้นเรียน ทางโรงเรียนจึงต้องให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนเพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมไทยพวนควบคู่กับเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกเนื้อหาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยพวนตามความสนใจของผู้เรียน โดยใช้เอกลักษณ์เชิงประจักษ์ของวัฒนธรรมไทยพวนที่สามารถแบ่งออกได้ตามมิติวัฒนธรรมต่างๆ ตามแนวคิดมิติทางวัฒนธรรมของ Moran (2001) ได้แก่ 1) มิติด้านผลผลิต (Product) เช่น สิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะ 2) มิติด้านวิถีปฏิบัติในการดำเนินชีวิต (Practice) เช่น ประเพณี การสื่อสาร 3) มิติมุมมองต่อวัฒนธรรม (Perspective) เช่น ทศนคติ หรือความเชื่อต่างๆ มิติด้านบุคคล (Person) เช่น การแสดงออกด้านพฤติกรรม 5) มิติด้านชุมชน (Community) เช่น มุมมองต่อวัฒนธรรมอาชีพ และกฎหมาย เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวน ตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะทางวัฒนธรรมไทยพวนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง ซึ่งมีการวัดผลก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบคละระดับชั้น และออกแบบเนื้อหาที่บูรณาการภาษาและวัฒนธรรม โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร คำนึงถึงเนื้อหา สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ในชุมชน การออกแบบกิจกรรม การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Thai Phuan Occupations แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Thai Phuan Food แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

Thai Phuan Desserts แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Thai Phuan Festivals and Ceremony และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 Thai Phuan Dressing

2. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของสมรรถนะทางวัฒนธรรมตามกรอบแนวคิดของบายแรม เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบในที่สุดคล้องกันเนื้อหาตามมิติทางวัฒนธรรมของ Moran และวัยของผู้เรียนมากำหนดพฤติกรรมเพื่อสร้างเกณฑ์การประเมิน ซึ่งบายแรมกำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะทางวัฒนธรรมไว้ 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะการระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural attitudes) 3) ทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ (Skills of discovery and interaction) 4) ทักษะการตีความและการเชื่อมโยง (Skills of interpreting and relating) และ 5) การตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมเชิงวิจารณ์ (Critical cultural awareness) โดยผู้วิจัยเลือกเพียง 3 ด้าน คือ ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะการตีความ (Attitudes) 3) ทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ (Skills of discovery and interaction) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรม และดำเนินการสร้างแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรม ซึ่งผู้สอนจะใช้ในการประเมินนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนเป็นรายบุคคล โดยผู้วิจัยกำหนดประเด็นการประเมินให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของสมรรถนะทางวัฒนธรรมไว้ 3 ด้าน โดยด้านความรู้จะเป็นรายการประเมินความรู้ตามมิติทางวัฒนธรรมจำนวน 5 รายการ ด้านทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ จำนวน 3 รายการ และด้านทัศนคติ จำนวน 2 รายการ โดยสร้างแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการของ Likert

5. ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ เพื่อคัดเลือก 30 ข้อที่มีความตรงจับจุดประสงค์การเรียนรู้มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ ก่อนนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาไทยพวนจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของประเด็นการประเมินการใช้ภาษา พร้อมทั้งคำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบประเมินให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมก่อนที่จะนำแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบสมรรถนะในแต่ละด้านกับประเด็นรายการที่ต้องการประเมิน จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขก่อนนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม IOC (Index of Item Object Congruence) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลประเมินความสอดคล้อง

ของแบบทดสอบในบางข้อมีข้อเสนอแนะเนื่องจากไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงเลือกแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่มีความสอดคล้องมากที่สุดหลังผ่านการพิจารณาค่า IOC เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการนำไปใช้และประเมินผล

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับชุมชนเพื่อขอความอนุเคราะห์วิทยากรและขอใช้แหล่งเรียนรู้นอกสถานที่
3. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้ทราบถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง
4. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
5. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมีการสังเกตพฤติกรรมและบันทึกผลการจัดกิจกรรมในทุกกิจกรรมการเรียนรู้
6. ผู้วิจัยดำเนินการแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลเพิ่มเติม
7. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
8. ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักเรียน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
9. ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Thai Phuan Occupation อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}=4.83$, S.D.=0.25) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Thai Phuan Dessert อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}=4.80$, S.D.=0.38) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thai Phuan Food อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}=4.79$, S.D.=0.38) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 เรื่อง Thai Phuan Dressing อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}=4.70$, S.D.=0.33) และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Thai Phuan Festival and Ceremony อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}=4.59$, S.D.=0.45) ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้														
	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.28	มากที่สุด	4.90	0.23	มากที่สุด	4.80	0.23	มากที่สุด	4.20	0.50	มากที่สุด	4.70	0.28	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้	4.70	0.55	มากที่สุด	4.90	0.23	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.70	0.50	มากที่สุด	4.90	0.23	มากที่สุด
กิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.96	0.09	มากที่สุด	4.92	0.18	มากที่สุด	4.76	0.40	มากที่สุด	4.72	0.40	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล	4.70	0.28	มากที่สุด	4.50	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.23	มากที่สุด	4.80	0.23	มากที่สุด
สื่อและแหล่งเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4.90	0.23	มากที่สุด	4.90	0.23	มากที่สุด	4.70	0.50	มากที่สุด	4.50	0.23	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.83	0.25	มากที่สุด	4.79	0.38	มากที่สุด	4.80	0.38	มากที่สุด	4.59	0.45	มากที่สุด	4.70	0.33	มากที่สุด

2. ผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังได้รับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังได้รับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยใช้วิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

สมรรถนะทางวัฒนธรรม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความรู้ (Knowledge)	4.00	0.77	มาก
ด้านทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ (Skills of discovery and interaction)	3.74	0.96	มาก
ด้านทัศนคติ (Attitude)	4.07	1.33	มาก

จากตารางที่ 2 นักเรียนมีสมรรถนะทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับ มาก โดยมีผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านทัศนคติ ($\bar{x}=4.07$, S.D.=1.33) รองลงมา ได้แก่ สมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านความรู้ ($\bar{x}=4.00$, S.D.=0.77) และสมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านทักษะการค้นหา และการมีปฏิสัมพันธ์ ($\bar{x}=3.74$, S.D.=0.96) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	28	30	9.75	3.87	12.74**
หลังเรียน	28	30	16.96	3.25	

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าดัชนีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 แผน พบว่า ทุกแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทั้งห้าแผน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยดำเนินการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามองค์ประกอบอย่างครบถ้วน โดยแต่ละองค์ประกอบจะมีความสอดคล้องกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล ทำให้สามารถประเมินความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตามเกณฑ์การประเมินที่ระบุไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ได้ออกแบบโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจคัดเลือกหัวข้อที่นักเรียนสนใจเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำหลักการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มาใช้กับทุกแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกฝนด้านทักษะภาษาอังกฤษควบคู่กับการเรียนรู้เนื้อหาทางวัฒนธรรมของไทยพวน ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือแบบปฏิบัติจริงมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนที่ต่างระดับชั้น และมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับวิทยากรและชาวบ้านใน

ชุมชน เช่นการเรียนรู้เรื่องการประกอบอาชีพของชาวไทยพวนที่พิพิธภัณฑ์ชาวไทยพวนแห่งหมู่บ้านโพธิ์ศรี การประกอบอาหาร ขนมหวานของชาวไทยพวน ตลอดจนการเข้าร่วมประเพณีต่างๆ กับชาวไทยพวนเป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์รวมถึงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับมิติทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมไทยพวน ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานระหว่าง การเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของจิรนนท์ กฤษณะโมรินทร์ (2558) ที่กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ดีจะต้องมีการเขียนเป็นลำดับขั้นตอน มีการประเมินก่อนนำไปใช้ ซึ่งการคำนึงถึงองค์ประกอบที่สอดคล้อง กันสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สนุกสนาน เต็มใจที่จะเรียน นำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง จึงมีส่วนช่วย ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งเป็นจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมทั้งทางด้านการปฏิบัติและการฝึกทักษะทางภาษาที่ประกอบด้วยคำศัพท์ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคหรือเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยพวนอันเป็นพื้นฐานที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน สอดคล้องกับ แนวคิดของพรพิมล ประสงค์พร (2557) ที่กล่าวถึงหลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบบูรณา การเนื้อหาและภาษาว่า การนำเนื้อหาออกแบบการจัดกิจกรรมจะต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกกำหนดในหลักสูตร ทั้งทางด้านความรู้ความเข้าใจและทักษะต่างๆ โดยผู้สอนจะใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ภาษาที่ใช้ในการเรียนรู้และภาษาที่ใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สำหรับด้านวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้สร้างใบงานเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษในแต่ละแผนโดยมีรูปแบบที่ หลากหลาย เช่น การศึกษาความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยพวนในแต่ละแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนฝึกโครงสร้างทางภาษาให้ถูกหลักไวยากรณ์ซึ่งการฝึกทักษะเหล่านี้ล้วนเป็น พื้นฐานสำคัญที่จะเอื้อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมและภาษาไปพร้อมๆ กัน และมีความสอดคล้อง กับพิชญชลิตา วงศ์สิริวรกุล (2560) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีจะต้องมีความน่าสนใจ ทำท่าย ความสามารถผู้เรียน ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ตามเนื้อหาให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นในรูปแบบที่ หลากหลาย

2. ผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมไทยพวนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4-6 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีสมรรถนะทางวัฒนธรรมในระดับ มากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ในสถานการณ์ต่างๆส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะทางวัฒนธรรมทั้งทางด้านความรู้ด้านทักษะการค้นหาและ ปฏิสัมพันธ์ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทยพวน เช่น การให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ วัฒนธรรมไทยพวน ความรู้เกี่ยวกับวิถีปฏิบัติของวัฒนธรรมไทยพวน ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อ ความรู้เกี่ยวกับ อาชีพ การทำอาหาร ขนมหวาน ประเพณี และการแต่งกาย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับประยุกต์ใช้ในการ ดำรงชีวิตประจำวันร่วมกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ซึ่งเป็นสถานที่จริง ได้แก่ หมู่บ้านโพธิ์ศรี หมู่บ้านวัดโบสถ์ และหมู่บ้านท่าตลาด เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนให้ เรียนรู้จากสถานการณ์จริง รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการสัมภาษณ์ พุดคุย สอบถามกับวิทยากรหรือ ชาวบ้านในชุมชนที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา ทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์กับ ผู้อื่นผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบกระบวนการกลุ่มแบบคละระดับชั้นและการฝึกฝนแบบรายบุคคล เช่น การถามตอบเกี่ยวกับความชอบ การจัดทำแผ่นพับเพื่อนำเสนอเมนูขนมหวาน เป็นต้น ถึงแม้ว่าในบางกิจกรรม

จะเป็นข้อจำกัดทางด้านความสามารถตามระดับชั้นที่แตกต่างของนักเรียน อาทิ การสืบค้นข้อมูลและความกล้าแสดงออกที่มีผลต่อทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนที่ยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นให้ความสนใจต่อการลงมือปฏิบัติ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติที่ดีและการยอมรับวัฒนธรรมของชาวไทยพวนที่มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมเดิมของตนเอง โดยผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Huang (2021) ที่ได้นำแนวคิดสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของบางกลุ่มมาใช้ในชั้นเรียนศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสมรรถนะวัฒนธรรมด้านต่างๆของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังได้นำแนวทางการสอนหรือการจัดกิจกรรมตามแนวคิดสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมาปรับใช้

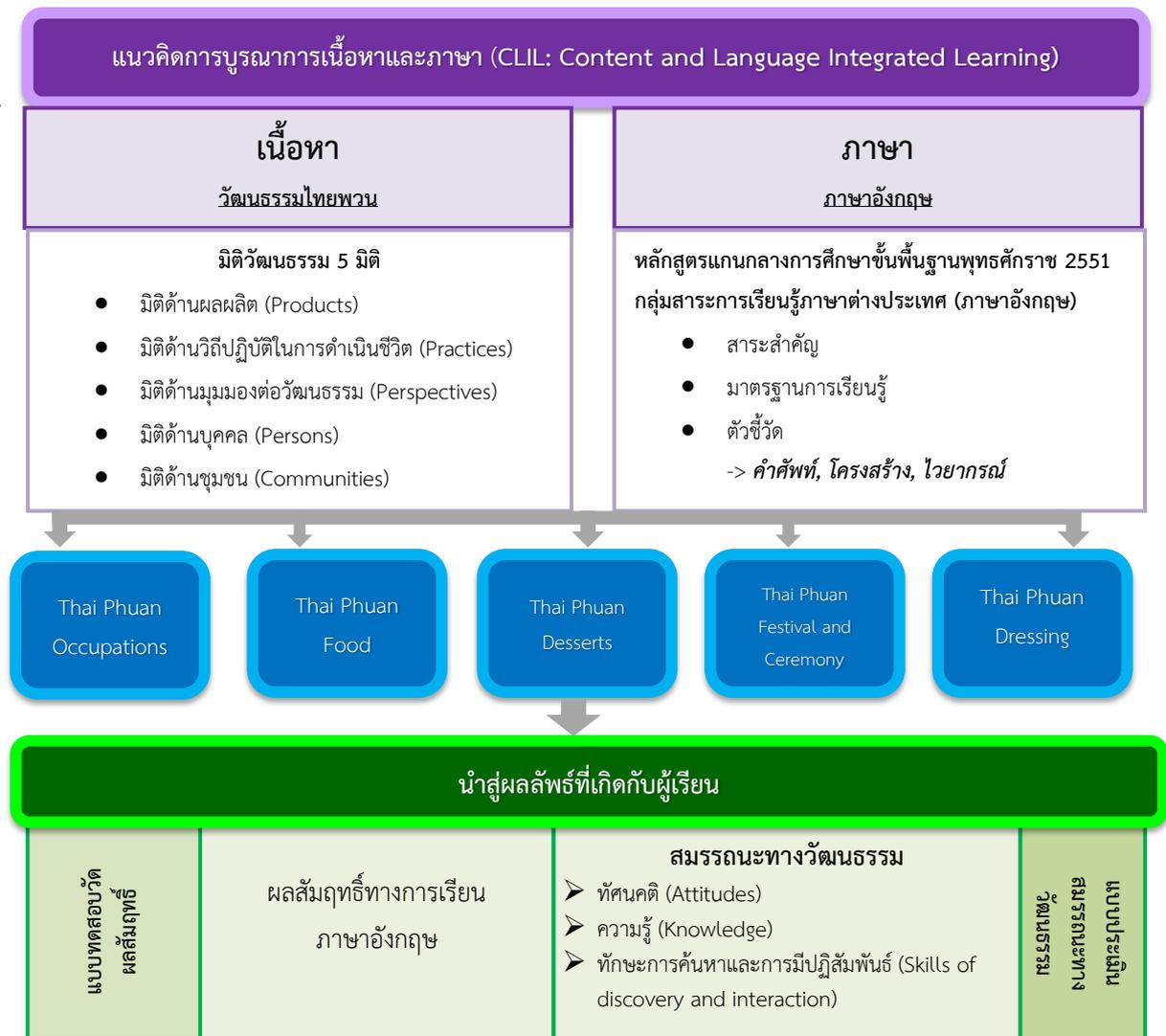
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนตามกรอบแนวคิดของ Moran โดยวิธีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ศึกษาเนื้อหาทางวัฒนธรรมไทยพวนควบคู่กับการให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาอย่างแท้จริง กล่าวคือมีการศึกษาคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค จนเป็นความรู้ความเข้าใจ และนำความรู้ไปใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยการจัดกิจกรรมจะเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทั้งการสื่อสารภาษาอังกฤษควบคู่กับความรู้อ่านวัฒนธรรมไทยพวน หากพบว่าผู้เรียนยังบกพร่องในเรื่องใด ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขทันที นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดทำใบงานหลากหลายรูปแบบในแต่ละแผน เช่น สืบค้นความหมายของคำศัพท์ การเล่นเกมจับคู่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับภาพ การอ่านจากบทอ่านแล้วตอบคำถาม การแต่งประโยค การเขียนประโยคคำตอบหลังสัมภาษณ์เพื่อน โดยมีเกณฑ์การประเมินไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองจนเกิดการพัฒนาจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่นิชาภัทร ฤทธิ์ละคร และชิตชไม อีสุดกุล (2563) ได้ศึกษาวิจัยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยมีการบูรณาการเนื้อหาและภาษามีส่วนส่งเสริมในการสร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้อย่างดี

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยพวนผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิดตามมิติทางวัฒนธรรมของ Moran เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบทางด้านเนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ จากนั้นได้ศึกษาวัฒนธรรมไทยพวนและสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาของวัฒนธรรมไทยพวนให้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและสอดคล้องตามมิติวัฒนธรรมทั้ง 5 มิติ ประกอบไปด้วยมิติด้านผลผลิต มิติด้านวิถีปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มิติด้านมุมมองต่อวัฒนธรรม มิติด้านบุคคล และมิติด้านชุมชน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ได้แก่

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Thai Phuan Occupation แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thai Phuan Food แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Thai Phuan Desserts แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Thai Phuan Festival and Ceremony และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Thai Phuan Dressing โดยในแต่ละแผนผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมตามมิติวัฒนธรรมแต่ละด้านรวมทั้งมีการสื่อสารการสอบถามการสัมภาษณ์โดยใช้คำศัพท์ไวยากรณ์โครงสร้างทางภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยรูปแบบกระบวนการกลุ่มแบบคละระดับชั้น ซึ่งด้านการวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมโดยเน้น พฤติกรรม บ่งชี้ตามสมรรถนะทางวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ความรู้ ทักษะการค้นหาและการมีปฏิสัมพันธ์ นอกจากนี้มีการวัดประเมินผลด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยพวนเพื่อวัดความรู้ด้านภาษาควบคู่กับความรู้ทางด้านเนื้อหาวัฒนธรรมของไทยพวนจำนวน 30 ข้อ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จึงช่วยให้ครูผู้สอนเห็นแนวทางในการปฏิบัติและนำไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป สรุปได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนร่วมกับครูผู้สอนในระดับชั้นอื่นของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนมากที่สุด นอกจากนี้ครูผู้สอนยังสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และหมุนเวียนกันทดลองใช้กับโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียง เพื่อนำผลมาแก้ไขและพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในแบบคลื่นต่อไป

1.2 ครูผู้สอนควรปรับเพิ่มให้เวลาในการเรียนรู้และการใช้เทคนิคในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม

1.3 ครูผู้สอนควรควรใช้การเก็บข้อมูลด้านการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินพัฒนาการและทราบความก้าวหน้าของสมรรถนะในแต่ละด้านได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวนโดยเพิ่มสมรรถนะทางวัฒนธรรมให้ครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะการตีความ และเชื่อมโยง ด้านทักษะค้นหาและปฏิสัมพันธ์ ด้านการตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรม และด้านทัศนคติระหว่างวัฒนธรรม

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อการเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยพวน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิรนนท์ ฤกษ์โมรินทร์. (2558). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณิชภัทร ฤทธิ์ละคร และชิตชไม วิสุตกุล. (2563). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Clil) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*. 10(4). 37-43.
- พจนีย์ หนักทอง และคณะ. (2562). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมและแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความแวดไวทางวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา**. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 6(1). 15-26.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2557). **การเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Clil)**. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 37(3). 81-88.

- พระมหามงคลกานต์ ฐิตธมฺโม และอาภรณ์รัตน์ เลิศไผ่รอด. (2563). การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทยกรณีศึกษาสังคมพหุวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารมจร อุบลปริทัศน์*. 5(3). 316-330.
- พิชญ์ชลิดา วงศ์สิริวารกุล. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- มานพ แสงจำนงค์ และอังคิรีสา แสงจำนงค์. (2566). ซอฟต์แวร์เวอร์โทพวอน: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไทยพวนในประเทศไทย. *วารสารกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสื่อสร้างสรรค์*. 2(1). 1-30.
- ละเอียด ขจรภัย. (2560). กลยุทธ์การสื่อสารและเครือข่ายวัฒนธรรมไทยพวนแบบมีส่วนร่วม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 11(3). 168-179.
- Huang, L. D. (2021). *Developing intercultural communicative competence in foreign language classrooms- A study of EFL learners in Taiwan*. *International Journal of Intercultural Relations*. From <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0147176721000730?via%3Dihub>. Retrieved December 10, 2022.
- Marsh, D., Marsland, B. and Nikula, T. (1999). *CLIL: a review of current thinking*. In D. Marsh & B. Marsland (Ed.), *CLIL initiatives for the millenium*. Jyväskylä: University of Jyväskylä Continuing Education Centre.
- Moran, P. (2001). *Define Culture*. From www.teacherlink.ed.usu.edu. Retrieved September, 23, 2020.
- Tat, D.K. (2012). The Application of Sociolinguistic Relativity Acquisition in Teaching English in Intensive English Program in Vietnamese Secondary Schools. *The Internet Journal of Language Culture and Society*. 51-58.
- Tsou, W. (2005). *The Effects of Cultural Instruction on Foreign Language Learning*. National University of Taiwan. Taiwan.